

РЕШЕНИЕ

№ 5755

гр. София, 22.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 28.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **11348** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл.145 и следв. От Административно-процесуалния кодекс във вр. с чл.22 ал.7 от Закон за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на Етажната собственост на сграда М. 1, намираща се в [населено място], к.к. Слънчев бряг, кв.П., № 179, с идентификатор № 51500.507.134.1 и на [фирма] [населено място], представлявано от управителя Р. К. Е., като самостоятелен собственик на обект в сграда М. 1 [населено място], к.к. Слънчев бряг, подадена чрез пълномощник – адв.В. Ф. от АК Б., срещу решение № Ж-186/10.04.2019г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено производството по жалба с вх.№ В-17-14-8/04.07.2018г. срещу [фирма] [населено място] в частта, свързана с откриване на индивидуални партиди (т.1), както и в частта по т.2 от решението, с което, поради отпадане на правния интерес на заявителя, е прекратено производството по жалба с вх.№ В-17-14-8/04.07.2018г., относно спиране на водоснабдяването за сграда М. 1.

Решението на КЕВР се оспорва като незаконосъобразно, с твърдения за неправилно тълкуване на понятието „достъпност“ в нормата на чл.1 ал.1 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ), като се сочи, че същото следва да бъде разгледано с оглед останалите разпоредби на същия закон и конкретно на чл.4 ал.1 т.2, относно целта на закона – да създаде условия за осигуряване на достъпност на в и к услугите, както и на чл.7 т.1, предвиждащ при осъществяване на дейността си Комисията да се ръководи от принципа за осигуряване на условия за

предоставяне на всеобщ достъп и социална поносимост на В и К услугите. Развити са доводи, че отказа на ВиК опаретора да разкрие индивидуални партиди на всеки от собствениците в етажната собственост е в противоречие с правилата за отчитане и плащане на ВиК услугите, съдържащи се в Наредба № 4 от 14 септември 2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи и в одобрените с решение на КЕВР Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор [фирма] – Б.. По отношение на частта от решението на КЕВР, с която е прекратено производството по жалба с вх.№ В-17-14-8/04.07.2018г., относно спиране на водоснабдяването за сграда М. 1, поради отпадане на правния интерес на заявителя, се поддържа, че ВиК оператора е извършил нарушение със спиране на водоподаването не по установения за това ред, като преустановяване на нарушението, поради заплащането на натрупаната сметка за вода, не води до отпадане на правния интерес на жалбоподателите от констатирането му и предприемане на действия в компетентността на КЕВР, тъй като при натрупване на нова сметка за вода ще последва ново спиране на водоснабдяването. Иска се отмяна на решението и връщане на преписката на КЕВР със задължителни указания по приложението на закона.

В съдебно заседание жалбоподателите не се явяват. От пълномощникът им – адв.Ф. е депозирана молба (от 18.11.2019г.) с позиция по същество, допълваща доводите в жалбата. Претендират се разноски, съобразно представен списък, за заплатена държавна такса от всеки от жалбоподателите..

Ответникът - КЕВР се представлява от юрисконсулт И., която оспорва жалбата. Излага подробни аргументи в писмени бележки за правилност и законосъобразност на оспореното решение.

Заинтересованата страна - [фирма] – Б. редовно призована не се явява. Представя молба с позиция по същество, с която моли жалбата срещу решението на КЕВР да бъде оставена без уважение. Поддържа, че отказа на ВиК оператора да разкрие индивидуални партиди не е свързан с достъпността и качеството на ВиК услугите, а и самите потребители не са изпълнили процедурата, регламентирана в чл.59 ал.7 т.1 от Общите условия, като всички собственици не са подали документи за откриване на вътрешни партиди. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като разгледа жалбата, съобрази становището на страните и представените писмени доказателства намира за установено следното :

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Производството пред КЕВР е по реда на чл.22 ал.1 т.1 във вр. с чл.142 и следващите от Наредба № 3/2013 година за лицензиране на дейностите в енергетиката, (Наредба № 3/2013г.).

Образувано е по жалба от адв. В. Ф. от Адвокатска колегия - Б. в качеството ѝ на пълномощник на Етажната собственост на сграда „М. 1“, находяща се в [населено място], к.к. „Слънчев бряг - запад“, [жк], № 179, идентификатор 51500.507.134.1 и на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Р. К. Е. - собственик на самостоятелен обект в сградата на адреса срещу [фирма], [населено място], с предмет незаконосъобразен отказ за откриване на индивидуални партиди за вода и спиране на водоснабдяването за сграда „М. 1“ от ВиК оператора. Съобразно посоченото в жалбата, КЕВР е приела за установено, че през 2009 г. е въведена в експлоатация многофункционална сграда с идентификатор 51500.507.134 с административен адрес: [населено място], КК Слънчев бряг - запад. кв. П. № 179, с

възложител на строителството на сградата и първоначален неин собственик [фирма], съгласно Удостоверение от [община] № 153/12.06.2009 г. за въвеждане в експлоатация на строеж - многофункционална сграда с външни ВиК връзки и ел.захранване ВН“ с идентификатор 51500.507.134, кв. 3601 по плана на КК Слънчев бряг-запад, [община] (л.65).

На 14.04.2008 г. собственикът на сградата - „М. Д. БГ“ Е. е сключил с ВиК оператора Договор за доставка на питейна вода, отвеждане и пречистване на отпадъчни води за сградата (л.66-67). След сключване на договора собственикът на сградата е прехвърлил собствеността върху апартаментите на други лица, като към момента на подаване на жалбата до КЕВР (03.07.2018 г.) [фирма] е собственик само на три обекта в сградата - ап. 201, ап. 202 и кафене. Жалбоподателят [фирма], от датата на възникване на етажната собственост до момента на подаване на жалбата, е правил множество опити, без резултат, за разкриване на индивидуални партиди за вода във ВиК Б. за всеки от обектите в сградата, но ВиК оператора не приемал представените документи, тъй като не изхождали от всички собственици в сградата и защото не били заплатени по 100 лв. депозит за бъдещи задължения от името на всеки собственик. Разменена била кореспонденция между ВиК оператора и [фирма], предвид доводите на потребителя, че трети лица не могат да бъдат задължавани да подадат заявления за откриване на индивидуални партиди за собствените си обекти или да заплатят суми към оператора, т.е. че липсата на заявления от останалите собственици не следва да се превръща в пречка за откриване на партиди за притежаваните от [фирма] обекти. ВиК операторът продължил да претендира от [фирма] да заплаща в цялост стойността на предоставените ВиК услуги за сграда М. 1, въпреки че бил уведомен, че в сградата има и други собственици на самостоятелни обекти. Така, [фирма] било принудено да заплаща предоставените ВиК услуги за всички обекти в сградата, вкл. за тези, които не притежава, за да избегне спиране на водоподаването и причиняване на вреди на трети добросъвестни лица, живеещи в сградата. С писмо с изх. № 2473-1/07.06.2013 г. до [фирма] (л.76) ВиК операторът посочил изисквания, които следвало да се изпълнят, за да бъдат открити индивидуални партиди за самостоятелните обекти в сграда М. 1 на адреса, в отговор на Покана за доброволно изпълнение от [фирма] от 26.04.2013 г. до ВиК – Б. (л.70-71), с която дружеството уведомило оператора, че ще заплаща издаваните фактури за вода единствено за обектите, в сградата, на които дружеството е собственик.. По отношение на изискванията за откриване на индивидуални партиди ВиК операторът се е позовал на приложимите към онзи момент Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оперератор [фирма], [населено място] (одобрени през 2006 г. от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране). Поради различни причини, свързани с невъзможност да се изпълнят поставените изисквания, а и несъгласие със същите, документи за откриване на партиди не са подадени и индивидуални пратиди за самостоятелните обекти в сградата не били открити.

През 2016 г. партидата за сградния водомер е била прехвърлена на избрания същата година за председател на Етажната собственост - С. М.. На 05.04.2017 г. се провел следващ избор на орган на управление па етажната собственост (ЕС) и за управител бил избран П. Щ., а мандата на С. М. - прекратен.

С писмо до ВиК оператора вх. № К-1445-2 от 13.03.2018 г.,(л.85) [фирма] уведомило оператора за промяна в управлението и представителството на ЕС и за това, че С. М. вече не представлява ЕС, поради което не може да прави каквито и да било изявления

за спиране на водоснабдяването от името на всички собственици в сградата, евентуално като техен представител по смисъла на Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС), както и че не би могъл да прави такива и от свое име като „потребител”, доколкото сам той не е „потребител“ на всички самостоятелни обекти в сградата, а само за два от тях. Операторът отговорил с писмо с изх. № К-1445-3/20.03.2018 г. (л.86), че промяната на органа на управление на етажната собственост не произвежда правно действие за експлоатационното дружество - „в закона липсва правно основание партидата да се води на орган на управление на етажната собственост", поради което тази промяна за ВиК оператора се явява без правно значение. Със същото писмо са дадени разяснения относно документите, които следва да се представят за разкриването на вътрешни индивидуални партиди на собствениците в етажната собственост, както и уведомяване, че по партидата е налице неизпълнено задължение за доставена, отведена и пречистена вода в размер на 1777,06 лв., което следва да бъде изплатено, както и че от страна на потребител е направено искане за прекъсване на водоснабдяването, докато дължимата сума не бъде заплатена, което искане ВиК операторът намира за основателно..

В отговор [фирма], с писмо, регистрирано във ВиК - Б. под вх. № К-1445-4/22.03.2018 г.(л.87) уведомило оператора, че съгласно чл. 40. ал.5 от Общите условия (одобрени от ДКЕВР с Решение № ОУ-09 от 11.08.2014 г.) преустановяване на предоставянето на ВиК услуги не се допуска при потребители в сгради - етажна собственост, в случай, че с действията си ВиК операторът ще наруши права и законни интереси на други потребители в сградата - етажна собственост. В писмото било посочено, че в сградата, макар да се намира в КК Слънчев бряг, постоянно живеят семейства, включително такива с малки деца, и спирането на водоподаването би нарушило правата им.

Независимо от разменената кореспонденция между потребителя и ВиК оператора, на 29.03.2018 г. водомерът в сградата бил демонтиран, а водоподаването - преустановено. Писмо с настояване да бъде незабавно възстановено водоподаването в сградата [фирма] отправило до ВиК оператора на 30.03.2018 г., регистрирано във ВиК - Б. с вх. № К-814-2 (л.89). Идентично писмо до оператора подала и Д. А. (л.88), като собственик на самостоятелен обект в сградата – апартамент № 603. Същият ден били депозиран пет заявления за откриване на индивидуални партиди за обекти в сградата (л.90-96). На 05.04.2018г., с писмо, към заявленията е подадена попълнена справка 11 от Д. А. чрез пълномощника адв. Ф., с оглед избирането на А. за управител на ЕС на сграда М. 1 на Общо събрание на собствениците на самостоятелни обекти в сградата, провело се на 02.04.2018 г. (л.97-100). В писмото е направено искане за разкриване на индивидуални партиди на всички собственици в сградата и служебно разпределяне на натрупания до момента дълг, както и искане за възстановяване на водоподаването.

С писмо от 05.04.2018г. (л.103) ВиК операторът уведомил [фирма] за условията за разкриване на индивидуални партиди - на собствениците на самостоятелни обекти в сграда в режим на ЕС, както и че възстановяване на спряното водоподаване ще се осъществи след пълното погасяване на всички задължения по партидата, водена на С. М., който е поискал прекъсване на водоподаването.

На 12.04.2018 г. [фирма] е заплатил дължимата към ВиК оператора сума, за да бъде възстановено водоподаването към имота (видно от платежно нареждане от 12.04.2018 г. за 1790,89 лв) и след получаване на сумата водоподаването е било възстановено, но

проблемът с откриването на индивидуалните партиди останал неразрешен. Кореспонденцията между дружеството и оператора продължила, като с писмо от 20.04.2018г. (л.108-109 оператора уведомил пълномощника на дружеството и на Д. А., че подадените заявления за откриване на партиди за апартамент 201, апартамент 202 и за кафене и за апартамент 603 са непълни и искането и искането за откриване на партида е нередовно, тъй като липсват подадени заявления от всички собственици с приложени документи за собственост, както и че справка образец 11 е непопълнена, като аргумента, че дружеството като администратор на лични данни не е оправомощено да предоставя лични данни за трети лице и несъстоятелен доколкото и оператора е администратор на лични данни. Подадено било и заявление за промяна на партида (л.112) от водеща се на името на С. М. на водеща се на името на новия управител – Д. А.. С писмо от 23.04.2018г. оператора уведомил жалбоподателите, че покана за доброволно плащане на задължението по партидата е изпратена с изх.№ 165/17.01.2018г. до собствениците на самостоятелни боекти в сграда М. 1, като във връзка с изричен въпрос на кого и как е връчена същата е отговорил, че връчването е задължение на [фирма]. С писмо от 17.05.2018г. оператора отново уведомил, че следва да бъдат разкрити партиди на 100 % от всички собственици, като докумен-тите за това следва да се подадат наведнъж от всички и върнал обратно вече подадените документи за откриване на партиди.

За изброените действия на ВиК оператора е сезирана КЕВР с жалбата, по повод на която е произнасянето с оспореното в настоящето производство решение (л.55-60). С писмо от 04.07.2018г. (л.54) ВиК ЕАД Б. изпратила жалбата до КЕВР с мотивирано становище за нейната неоснователност.

Жалбата е разгледана на заседание на КЕВР на 10.04.2019 г. и е взето решение по т.1 от Протокол № 61 /10.04.2019г. да се прекрати производството поради липса на компетентност в частта, свързана с откриването на нидивидуални пратиди и да се прекрати производството, поради отпадане на правния интерес на заявителя, в частта от жалбата относно спиране на водоснабдяването на сграда М. 1.

С оглед на изложеното съдът намира от правна страна следното:

Компетентността на КЕВР да разглежда жалби на потребители срещу ВиК оператори, свързани с предмета на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги /ЗРВКУ/ е регламентирана в чл. 22, ал. 1, т. 1, пр. последно от Закона за енергетиката. Съгласно ал. 7 на чл. 22, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове, се регламентират в Наредбата по чл. 60 от закона, а именно в Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Конкретната процедура по спора в настоящия случай се съдържа в чл. 142 - 149 от Наредба № 3/2013г. - КЕВР се е произнесла по спор между ВиК оператор по смисъла на чл. 2 от ЗРВКУ и потребител на услугата. Основанието за разглеждането на жалбата от КЕВР се съдържа в чл.142 ал.4 от Наредба № 3/2013г., доколкото жалби на потребителя са разглеждани от ВиК оператора, но същият не е удовлетворен от отговорите по тях. Тъй като жалбата е подадена чрез оператора, той е изпратил същата на КЕВР, ведно със становището си.

Съгласно чл.143 ал.6 от същата наредба, КЕВР разглежда жалбата, ако към нея е приложено становището на енергийно предприятие или В и К оператора, ведно с цялата преписка по жалбата. За резултатите от проверката по жалбата е изготвен доклад с проект на решение, който е разгледан на заседание на КЕВР. При проверката

по жалбата КЕВР не се е възползвала от правомощията си по чл.144 и чл.146 ал.1 от Наредба № 3/2013г.

Видно от съдържанието на становището на ВиК оператора до КЕВР (л.54) той е изпратил становището си, както и жалбата с приложенията към нея. Преписката по жалбата не е изпратена от оператора в КЕВР. При това положение КЕВР не е имала основание да разгледа жалбата по същество, а следвало да изиска изпращането на преписката от оператора, вкл. и с оглед на обстоятелството, че приложенията към жалбата безспорно не представляват цялата преписка, а само притежаваните и изхождащи от жалбоподателя документи и отговорите на оператора. Така КЕВР се е произнесла при неспазване на административните правила и в нарушение на нормата на чл. 143 ал.6 от Наредба № 3/2013г.

На следващо място – от страна на КЕВР в решението неправилно е приложен материалния закон. Спора между страните, съобразно доводите в жалбата и разменената кореспонденция преди подаването ѝ между потребителя и оператора, по който е следвало да се произнесе ответника, се изразява в нарушаване на Общите условия по чл.8 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, относно реда за откриване и промяна на индивидуални партиди, прекъсването на водоснабдяването на сградата и разпределението и заплащане на изразходваната вода, отчетено с общ водомер на сграда в режим на етажна собственост.

Съгласно чл.8 ал.1 от Наредба № 4 от 14 септември 2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи получаването на услугите В и К се осъществява при публично известни общи условия, предложени от оператора и одобрени от собственика (собствениците) на водоснабдителните и канализационните системи или от оправомощени от него (тях) лица и от съответния регулаторен органи. В настоящия случай, това са вече посочените Общи условия (одобрени от ДКЕВР с Решение № ОУ-09 от 11.08.2014 г.) / чл.8 ал.1 т.2 и 6 от Наредба № 4/.

Нормата на чл.41 ал.3 т.9 от Наредба № 4 дава възможност на операторите, след предварително уведомяване, да спират напълно или частично подаването и отвеждането на вода при писмено заявление на потребителя за временно или постоянно прекратяване на водопроводното и канализационното отклонение, които той използва. В конкретния случай това предварително уведомяване до потребителите е налице само по отношение на постъпило искане за спиране на водоподаването, каквото КЕВР в решението си приема, че е било направено от С. М. –

собственик на апартамент в сградата и управител на етажната собственост в определен период от време, без искането да е налично по преписката и ясно съдържанието му. При липсата на подобно искане, действията на оператора се явяват лишени от основание.

На следващо място, по повод на въпросното искане, ВиК операторът е уведомил жалбоподателите за същото, но не и за датата, на която ще бъде осъществено прекъсването (с писмо на оператора от 20.03.2018г.), в което като основание за спиране на водоподаването е посочено, както писмено искане на потребител, така и незаплатени задължения за потребено количество вода от потребител. Идентична уредба за действията на ВиК оператора в подобен случай се съдържа и в чл.39 ал.1 т.7 от Общите условия – изискваща също предварително уведомяване на потребител, при писмено заявление за временно или постоянно прекратяване на водопроводното отклонение, използвано от него.

На трето място - член 41 ал.3 т.8 от Наредба 4 дава възможност за спиране на подаването и отвеждането на вода при неспазване от страна на потребителите на задължения, чието неизпълнение е определено с Общите условия и договора. Съгласно Общите условия – чл.40, при неплащане в срок на дължима сума по издадена фактура, операторът може да преустанови временно предоставянето на ВиК услуги, но след като изпълни редица условия – изпратил е покана за доброволно плащане с посочена в нея дата на преустановяване предоставянето на услугите, която не може да бъде по-рано от 15 дни след датата на получаване на поканата и поканата е връчена по реда на чл.67 от Общите условия – по куриер, срещу подпис, лично на потребителя или негов пълномощник, с отбелязана дата на връчване или с обратна разписка по пощата или с нотариална покана. Доказателства за връчването по този начин на уведомяването на потребителя за преустановяване на водоподаването, не се твърди да се налични, нито са проверени и установени от КЕВР при проверката по жалбата. Нещо повече – не е установено въобще съществуването на писмено заявление на потребителя за временно или постоянно прекратяване на водопроводното и канализационното отклонение, които той използва, отправено до ВиК оператора, каквото се твърди, че е един от поводите за прекъсване на водоподаването.

ВиК оператора е нарушил Общите условия и с неспазването на нормата на чл.40 ал.5 от същите, независимо от изричното уведомяване за това от пълномощник на етажната собственост – да не преустановява подаването на ВиК услуги, при наличието на други потребители в сградата етажна собственост, на които ще бъдат нарушени правата и законните им интереси. За наличието на други потребители ВиК

оператора е бил многократно уведомяван от жалбоподателите. В тази връзка съдът отбелязва, че качеството им на потребители не се определя от наличието или не на открити индивидуални партиди, а от качеството им на собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят В и К услуги, както и като собственици или ползватели на имоти в етажната собственост, с оглед легалното определение в § 1 ал.1 т.2 б. "а" и б. "б" от ДР на ЗРВКУ.

Възстановяването на водоподаването към момента на разглеждане на жалбата от КЕВР съдът намира, че не изключва задължението на КЕВР да я разгледа по същество и констатира допуснати нарушения или не в действията на оператора, като при констатации за нарушения, с оглед посоченото по-горе, да даде задължителни указания по приложението на закона по реда на чл.22 ал.5 от ЗЕ.

По отношение действията на оператора във вр. с откриването на индивидуални партиди в етажната собственост.

Откриването на индивидуални партиди в сгради, в режим на етажна собственост е регулирано в чл.59 ал.6 и ал.7 от Общите условия. Доколкото към момента на въвеждане на сграда в експлоатация същата не е била в режим на етажна собственост, нормата на чл.59 ал.6 не е приложима. Съгласно чл.59 ал.7 от Общите условия при съществуващи сгради в режим на етажна собственост, за които няма открити индивидуални партиди, ВиК оператора инициира процедура за откриване на индивидуални партиди, като потребителите предоставят данни по т.1 и извършват действията по т.2, а съгласно т.3, след предоставяне на данни и откриване на партидите оператора служебно разпределя натрупания дълг в съответствие с чл.25 ал.1 и ал.8 от същите Общи условия.

Анализа на събраните в производството доказателства, противно на констатациите и изводите на КЕВР в оспореното решение, налага извода за наличие на компетентност на КЕВР да разгледа жалбата и в частта ѝ, относно действията / бездействията на оператора по отношение на спазването на Общите условия и конкретно на нормата на чл.59 ал.7 от тях, доколкото същата е свързана със срок за откриване на индивидуални партиди, който се явява показател за качество на ВиК услугите като действие по присъединяване на нов потребител към ВиК системите, съгласно чл.9 ал.2 т.14 от ЗРВКУ, а регулирането, измерването и оценяването на качеството на предоставяните ВиК услуги е в правомощието на КЕВР (чл.5 ал.3 и чл.8 ал.1 от ЗРВКУ). При разглеждането на жалбата по същество КЕВР би констатирала допуснатите нарушения на Общите условия в горния смисъл и съобразно правомощията си по чл.144 ал.2 от Наредба № 3/2013г.

организира среща на страните в седалището на комисията за допълнително изясняване на обстоятелствата и съдейства за доброволно уреждане на спора.

Действително визираната в чл.144 ал.2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката възможност за регулатора не е негово задължение, но предвид ролята на ответника в производството по спорове между частноправни субекти и В и К оператори / чл.22 ал.1 т.1 от ЗЕ/ като контролираща страна, е било необходимо да съдейства за доброволно уреждане на спора и удовлетворяване на исканията на страните. Прекратяването на производството при непълно извършена проверка и неизясняване на фактите води до необоснованост на извода за неоснователност на жалбата с вх.№ В-17-14-8/04.07.2018г. на адв.В. Ф. като пълномощник на Д. А. като управител на Етажната собственост на сграда М. 1 и на [фирма] [населено място] срещу [фирма] Б..

Предвид изложеното настоящият съдът намира че оспореното решение на КЕВР е незаконосъобразно, поради нарушение на административнопроизводствените правила по чл.142 от Наредба № 3/2013 година и неправилно прилагане на материалния закон - отменителни основания по смисъла на чл.146, т.3 и 4 АПК. Решението следва да се отмени и преписката се върне на КЕВР за ново произнасяне в срок от 30 дни, при спазване на задължителните указания на съда по тълкуване и прилагане на материалния закон.

При този изход на спора, претенцията за разноски на жалбоподателите в размер на заплатените държавни такси е основателна, поради което такива следва да им бъдат присъдени.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № Ж-186 от 10.04.2019 година на Комисия за енергийно и водно регулиране.

ВРЪЩА преписката на Комисия за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне, в срок от 30 дни, при спазване на задължителните указания на съда по тълкуване и прилагане на материалния закон.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на Етажната собственост на сграда М. 1, намираща се в [населено място], к.к. Слънчев бряг, кв.П., № 179, с идентификатор № 51500.507.134.1 представлявана от управителя й Д. А. разноски в размер на 50 лева.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на [фирма] [населено място], представлявано от управителя Р. К. Е.,

разноски в размер на 50 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: